

златі. Освѣнь неправилны-те дѣждь, вѣждь.

2. Дѣйствителны-те дѣепричастія и причастія на настояще-то време, пощо ся измѣни за пьрвы-те окончанія-та Ѹ на ай, а ю на ай въ пьрво-то и въ третьо-то спряженіе, а во второ-то Ѹ на ий или ій; както: бїю, бї-ай; зрю, зр-ай, ѹч-Ѹ, ѹч-ай, нес-Ѹ несій. А за вторы-те пощо ся приложи слогъ-а шій при пьрво-то лице за пьрво-то и второ-то спряженіе, а въ третьо-то пощо ся измѣнятъ окончанія-та Ѹ на а, ю на ж; както: бїю-щій, несѸ-щій, зрю-щій, зрѣщій, ѹчѸ, ѹчѣщій.*)

3. Страдателно-то настояще причастіе, пощо ся измѣни окончаніе-то ю и Ѹ въ пьрво-то спряженіе на емый, емь, во второ-то на омый, омь, въ третьо-то на нмый, нмь; както: бїю бїемый, несѸ несомый, зрю зрімый.

шайю -- лишѸ, кѣпѣю -- кѣпайю. Така и нѣкои дрѣги.

*) Тыя глаголи що отхвърлятъ въ дрѣгите лица вѣкви-те л и ж, ги стхвърлятъ нхъ и въ причастїа-та, а пакъ тыя що ги превръщатъ на дрѣги и тѣка ги превръщатъ, както: терпѣю, терпѣши, терпѣй, терпѣщій, гладѣю, гладѣши, гладѣй, гладѣщій, злѣщѸ, златѣши, златѣщій, злѣжѸ, злѣзіши, злѣзіщій и проч.